

(დასასრული)

დემოკრატიული სახელმწიფოს შექმნა დიდი წვლილი მთელი გერმანული ხალხის ბედნიერი მომავლისათვის ბრძოლაში, წვლილია ჩვენს საერთო ბრძოლაში მშვიდობისათვის, დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის. სწორედ ამისა, ძვირფასო გერმანელი ამხანაგებო, თქვენი ბრძოლისა და თქვენი შრომის საერთაშორისო მნიშვნელობაა.

პატივი და ღირსება გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მუშებსა და ყველა მშრომელს, რომლებიც მტკიცედ და მუდურწევლად მიდის სოციალისტური გზით. ძალა უტირათ მთელი გერმანიის მომავლის დროსა, მშვიდობისა და სოციალიზმის დროსა!

პატივი და ღირსება გერმანიის ერთიან სოციალისტურ პარტიას, რომელიც ღირსეულად განაგრძობს გერმანული ხალხის საუკეთესო შვილებს, გამოჩენილ გერმანულ რევოლუციონერებს — კარლ მარქსისა და ფრიდრიხ ენგელსის, ავგუსტ ბებელსისა და ვილჰელმ ლიბკნეხტის, კარლ ლიბკნეხტისა და როზა ლუქსემბურგის, ერსტ ტელმანისა და ვილჰელმ პიკის საქმეებს!

ამხანაგებო! გერმანიის ერთიან სოციალისტური პარტიის ცენტრალური ფორუმების ანგარიშში და ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდიანის ამხანაგ ვალტერ ულმბრიხის მოსწონება შეიცავს მთელი, დამაჯერებელი მონაცემებს იმ წარმატებათა შესახებ, რომლებიც მოპოვებულია გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ცხოვრების ყველა დარგში, ერთიან სოციალისტური პარტიის VI ყრილობის შემდეგ.

მტკიცე ნაბიჯით მიიწევი წინ რესპუბლიკის ეკონომიკა. განსაკუთრებით სასიხარულოა, რომ წლითწლითი წარმატება ტექნიკური პროგრესი, უწყობს დედა პროდუქციის ბრძოლას. პარტიის ეკონომიკური პოლიტიკის, მეურნეობის უფრო სრულყოფილი გაუმჯობესება და მეორედების შეზღუდვა უწყობს წარმატებულ ექვეტიანობის მაჩვენებლებს. ტემპებს აძლიერებენ ტექნიკურად ყველაზე მოწინავე მრეწველობის დარგები.

უკანასკნელი 15 წლის მანძილზე გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაში ითხოვრება და მეტად გაიზარდა სამრეწველო წარმოება. თითქმის 3-ჯერ გაიზარდა სოფლის მეურნეობის პროდუქცია, სამეურნეო და მეტად გაიზარდა გროვინული შემოსავალი. ეს შედეგები უწყობს ეკონომიკის განვითარებას, მისი მოწოდება, თუ რა უდიდეს შესაძლებლობებს შეიცავს წარმოების სოციალისტური წესი.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ეკონომიკის ამ მიღწევებს, ჩვენი აზრით, პრინციპული მნიშვნელობა აქვს. თქვენი ვალდებულება სწორედ ისაა, რომ შეინახოთ ერთიანი, დაბალანსებული კომპლექსური მეურნეობის მრეწველობის ყველაზე ეფექტური თანამედროვე დარგებით, მეურნეობა. რომელიც შეუძლია წარმატებით ვითარდებადეს მეცნიერულ-ტექნიკური რევოლუციის მოთხოვნების შესაბამისად.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მიღწევები კულტურის განვითარების, სახალხო განათლების, სოციალური უზრუნველყოფისა და ჯანმრთელობის დაცვის დარგში შეზღუდვადი როგორც დასავლეთ გერმანიის მშრომლებს, ისე ბევრი სხვა განვითარებული, კაპიტალისტური ქვეყნის მშრომლებსაც.

თუ ასეთი შედეგები მოიპოვებს მამინ, როცა ამ ქვეყანაში საზოგადოებრივი ურთიერთობის ძირითადი გარდაქმნა შედგება, სრულიად უწყვეტია, რომ კიდევ უფრო მეტი შესაძლებლობანი გადაეძალა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკას ახლა, სოციალიზმის მშენებლობის დამთავრების ეტაპზე.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სამეურნეო განვითარების ხანგრძლივი პერიოდის ფართო პროგრესი სრული საფუძვლით აყრის დიდ უწყობას. ეს პროგრესი თავისუფლების ეკონომიკის განვითარების სწრაფ ტემპებსა და სახალხო მეურნეობაში მეცნიერებისა და ტექნიკის ყველაზე თანამედროვე მიღწევების დასწრეგას. ამ პროგრესს საფუძვლად უდევს ტექნიკური და ეკონომიკური პროგრესის პერსპექტივების მეცნიერული პროგრესი და შრომის საერთაშორისო სოციალისტური განაწილების შესაძლებლობათა გათვალისწინება. ჩვენ თქვენთან ერთად გვქმნა, რომ ამდვილად განხორციელდეს ის დიდი ამოცანები, რომლებსაც პარტიას და ხალხს უსახავს თქვენი ყრბობით. თქვენი მეტ დასახული განვითარების პერსპექტივა კიდევ ერთხელ მოწმობს სოციალისტური გერმანული სახელმწიფოს ძალასა და სიმტკიცეს.

საბჭოთა კომუნისტები სხვა საზღვარგარეთულ მშებთან და მეგობრებთან ერთად სულთა და გულთა გასუფრებენ, ძვირფასო ამხანაგებო, დიდ წარმატებებს ყრბობის ძიერ დასახული ისტორიული ამოცანების გადაწყვეტაში.

ამხანაგებო! ორი გერმანული სახელმწიფოს პოლიტიკა, რა თქმა უნდა, ეხება, უწინარეს ყოვლისა, გერმანულთა ინტერესებს. მაგრამ ევროპის ყველა ხალხისთვისაც სულ ერთი როლია, რა უკრს ადგას თვითნებური ეს სახელმწიფო. და თუ დასავლეთ გერმანიის მმართველი წრეები დაადგენ გერმანული მილიტარიზმის ტრადიციული პოლიტიკის გზას, მათ არ უნდა უყვიროდეთ, რომ ასეთ პოლიტიკას მხარს წინააღმდეგობას უწყვეტ მსოფლიო ასპარეზზე და უწინარეს ყოვლისა ევროპაში.

როგორც ეს ხშირად მოხდა რევოლუცი კლასებს, დასავლეთ გერმანიის მმართველი ბურჟუაზიის მოქმედება კვლავ და ევლვ ატეკიებს, რომ მან ვერაფერი ვერ შეიძლება და ვერაფერი ვერ ისწავლა. მას არა სურს შეგნის, უწინარეს ყოვლისა, რომ მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ შეიქმნა ახალი პირობები, მოხდა დიდი ძვრები ევროპასა და მთელი მსოფლიოს ძალთა თანაფარდობაში. მას არა სურს ანგარიში გაუწიოს იმ რეალობებს, რომლებიც ასახვენ ამ ძვრებს და რომლებიც დაბეჭდილებით მოითხოვენ ახალ პოლიტიკას. რომელიც უნდა ემყარებოდეს არა ძალას, არა სამხედრო შანტაჟსა და აგონიულ პრეტენზიებს, არამედ სხვა ხალხთა ინტერესებისა და უფლებების პატივისცემას, სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპების აღიარებასა და მტკიცედ დაცვას.

ყველაზე უწყვეტ „ცივი ომს“ დროდამ შემკვიდრებით მიღებული რეაქციონისტული, ანტიკომუნისტური კურსის დაუპირისპირდა ევროპისა და მთელი მსოფლიოს რეალური ვითარება, ევროპის ხალხთა ინტერესებს. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკის კრიზისი იმდენად ვალდებულა, რომ მას ევროპის კაპიტალისტური სახელმწიფოებიც, კი ემევენება. შეიქმნა საფრთხე, რომ ბონის სრულ პოლიტიკურ იზოლაციაში მოხედეს კონტინენტზე. ბონის პოლიტიკა ყრუ ჩინში მოექცა. სწორედ ასეთ პირობებში დასავლეთ გერმანიის ბელისუფლებას სათავეში ჩაუდგა ახალი მთავრობა — გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა.

მეზობლები იყო გერმანია, რომ იგი შეეცადა გადალახოს კრიზისი, რომელიც მის წინამორბედთა პოლიტიკურმა კურსმა წარმოიშვა. მით უმეტეს, რომ ამ მთავრობაში მონაწილეობდა თვალსაჩინო წარმომადგენლები სოციალ-დემოკრატიული პარტიისა, რომელიც დასავლეთ გერმანიის მშრომელთა პარტიას უწოდებს თავის თავს.

უნდა ითქვას, რომ ახალ ადამიანებს, რომლებიც სახელმწიფოს სათავეში მოექცნენ ბონში, არავითარ განუღმებლობათ, რომ მზად არიან განაგრძონ „ახალი ცხადებობა“. მთელი რიგი დიპლომატიური ნაბიჯებიც კი გადადგეს, რათა ეჩვენებინათ, რომ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა ცდილობს გააუმჯობესოს ურთიერთობა ზოგიერთ სოციალისტურ ქვეყანასთან. ბონის პროპაგანდისტული მანქანამ ამასთან დაკავშირებით არაფერი უნდა იტყვას, ცდილობდა ისე დაეხატა საქმე, თითქმის დასავლეთ გერმანიასაც, ბონის და ბოლოს, უცე შეიქმნა თავისი წვლილი საერთაშორისო ევროპისა.

თარგმნის ნორმალური საქმეში, ევროპის უმშრომელის უზრუნველყოფაში.

მაგრამ ყველამ, ვისაც სჩვეია პოლიტიკა შეადგოს არა სიტყვების, არამედ რეალური ფაქტების საფუძველზე, დანახა, რომ ბონის ევრეთ წოდებული „ახალი კურსი“ მხოლოდ ტექნიკური მანიერია. ამისათვის კი საკმაო საფუძველი არსებობს.

მათილაც, რას გვეუბნება ფაქტები? ოცი წლის მანძილზე დასავლეთ გერმანიის სრული ტექნიკური მიმდინარეობს ყველაზე მიწინავე იმპროვიზირების პოზიციებზე განმტკიცება, მისი სამხედრო ძლიერების აღდგენა. თავისი არსებობის ყველა წლის მანძილზე გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა აცხადებს პრეტენზიებს სხვა ქვეყნების ტერიტორიებზე, მოითხოვს სასწრაფო შეცვლას ევროპაში, პრეტენზიას აცხადებს დასავლეთ გერმანიის განხორციელებული სტატუსის ქალაქზე, რომელსაც საერთო არა აქვს არა გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან.

მთელი ამ წლებში მანძილზე დასავლეთ გერმანიის მმართველი აყენებენ სრულად აბსურდულ პრეტენზიას, ისე უტირათ თავი, თითქმის ისინი არიან „მთელი გერმანული ხალხის“ წარმომადგენელი. ეს პრეტენზია, რომელიც, როგორც ყველათვის აშკარაა, საერთო არა აქვს რა რეალურ ვითარებასთან, აღბთ კომიკური იქნებოდა, რომ არ გამოხატავდეს აგრესიულობას, რომ არ გამოხატავდეს მეორე გერმანული სახელმწიფოს — გერმანულ მშრომელთა მშვიდობისმოყვარე სოციალისტური სახელმწიფოს, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სუვერენული უფლებებისა და ტერიტორიის ხელყოფას. ეს კი უცე საზოგადო აზარ არის, ეს უცე ფაქტორია, რომელიც მუდმივ და სერიოზულ საფრთხეს უქმნის მშვიდობას ევროპასა და მთელ მსოფლიოში. მრავალი წლის მანძილზე დასავლეთ გერმანიის სახელმწიფოსა და სამხედრო მანქანის ხელმძღვანელებს თანაბნი ერთ-ერთი მთავარი მიზნად მიანიათ უზრუნველყოფი, რომ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისათვის ამა თუ იმ ფორმით ხელმისაწვდომი გახდეს ადამიანთა მასობრივი მოსპობის ყველაზე მძლეობი საშუალება — ატომური იარაღი.

ყველაზე ეს აბსურდობა და აბსურდობა ევროპის უმშრომელის სისტემის შექმნას. ევროპაში პოლიტიკური კომიტიკის გაქანსებას. ამის შემდეგ გასაკვირვებელი არ არის, რომ დასავლეთ გერმანია მსოფლიო საზოგადოებრიობის თვალში ევროპაში მშვიდობისა და უმშრომელის მთავარი მტერია.

იმხება კითხვა, მამ რა შეიცვალა დღეს? რომელი ამ გადაწყვეტ სავითში შემოაბრუნა კიზნგერ-ბარონტის მთავრობამ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკის უკრს რეკონსტრუქცია და საომარი მზადება ორიენტირებულად ევროპის ხალხთა მშვიდობიანი თანამშრომლობისა და უმშრომელის განმტკიცების მიზნებისაკენ? — ასეთი შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთი — არც ერთ საკითხში.

მთელი თავისი რეალური შინაარსით გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის პოლიტიკა ჯერჯერობით კვლავ ისეთია, როგორც იყო დღემდე: რევანში პოლიტიკა, მილიტარიზმი პოლიტიკა, პოლიტიკა, რომელიც უარყოფს რეალურ მდგომარეობას ევროპაში, ხელყოფს სხვა სახელმწიფოთა და ხალხთა უფლებებსა და ტერიტორიებს. პოლიტიკა, რომელიც უარყოფს სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის ნორმებს.

და ამის შემდეგ ბონში ცდილობენ დაგვარწმუნონ, თითქმის ამგვარი პოლიტიკა გამოხატავს ყველა გერმანელის ინტერესებს! თუ საქმე ამისზე მიდგა, იგი გამოხატავს დასავლეთ გერმანიის ბურჟუაზიის მხოლოდ მასს. ამ რეაქციული და მშვიდობის საქმისადმი მტრულ პოლიტიკას, საერთო არა აქვს რა არა მარტო სოციალისტური გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მოქალაქეთა ინტერესებთან, არამედ თვით დასავლეთ გერმანიის მოსახლეობის დიდი უმრავლესობის ინტერესებთანაც. ეს შეიძლება დაბეჭდილობით ითქვას.

ასეთია ფაქტები, და მათ ვერსად ვერ გაემტკიცო.

მამ რატომ კვირიათ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ხელმძღვანელებს, რომ ევროპის ხალხები და იჭრებენ მათს ლტონ სიტყვებს „მშვიდობისმოყვარეობისა“ და „აღმოსავლეთის ურთიერთობის მოწყობებისა“ სურვილის შესახებ? აქვე უნდა ითქვას, რომ თვით დასავლეთ გერმანიის ბურჟუაზიამ და ბრესს სრულყოფილად არ მალავს, რომ „აღმოსავლეთის ურთიერთობის“ სფეროში დიპლომატიური მანევრები ბონს მიანია ევროპის სოციალისტური ქვეყნების წინააღმდეგ ბრძოლის იარაღად, მათ შორის ვითომცხედ შეტანისა და უწინარეს ყოვლისა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის იზოლაციის საშუალებად. ბონმა მართლაც გაუწვალა ხელი ევროპის სოციალისტურ ქვეყნებს. მაგრამ ამ ხელში ქვა უტირავს, და დეე ყველამ იცოდეს, რომ ამ მუშის ტემპი არც ისე გულუბრყვილოდ არიან, რომ ეს ქვა ვერ შეამჩნიონ.

ევროპის სოციალისტური ქვეყნის ნამდვილი, პარტიის ნორმალური სახე და მშვიდობის საქმის საყრდენი და ყველა სახელმწიფოსთან, მათ შორის გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკასთან ურთიერთობის განხორციელებული რეალური სახე და ყველაფერი, რომელიც უწყობს კონტაქტების განვითარების მომზადებას არიან. მაგრამ ისინი არასოდეს არ გასწრაფენ ამისათვის თვითნებ ერთიანობას. მთელი სოციალისტური თანამშრომლობის ამ მასში შემავალი ცალკეული ქვეყნების ინტერესებს, კერძოდ მომემ ქვეყნებს — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ინტერესებს. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და საბჭოთა მთავრობამ დადავლეს ერთხელ კიდევ განაცხადეს თქვენი ყრბობის ტრებუნად, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის უფლებები და ინტერესები, თქვენს რესპუბლიკაში სოციალიზმის მშენებლობის ინტერესების ისევე მახლობელი და ძვირფასი ჩვენების. როგორც თქვენივე, ამხანაგებო, და თუ საჭირო იქნება, ჩვენ მტკიცედ და გაბეულად, მთელი ჩვენი ძალებით დავიცავთ მათ!

ამხანაგებო! როცა ევროპის ცენტრში შექმნილ პოლიტიკურ ვითარებაზე ვლაპარაკობთ, აუცილებლად უნდა აღვნიშნოთ, რომ ჩვენ, კომუნისტები, სრულიად არ ვეფრთხობით, თითქმის გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის პოლიტიკა რაღაც უცვლელი და სამუდამოდ დაღალული იყოს კავის დალი, ჩვენ სრულდითაც არ ვეფრთხობთ წინასწარ გადაუწყვთ ხაზი იმ ახალს, რაც ამ პოლიტიკაში შეიძლება განჩნდეს.

ევროპის ხალხები, ისევე როგორც მსოფლიოს ყველა ხალხი, დაინტერესებული არიან, რომ ფედერაციული რესპუბლიკა დასადგეს სხვა გზას, მშვიდობისა და ყველა მშვიდობიანი თანამშრომლობის გზას. ჩვენ სრულყოფილად არ ვაიკავებთ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მილიტარიზმით მოქალაქის პოზიციას ბონელ რეკონსტრუქცია და ნონსაცხობა პოზიციასთან. დიდი პარტიების ღრსი არიან დასავლეთ გერმანიის საზოგადოების ის ძალები, რომლებიც მწელ ვითარებაში მტკიცედ იბრძვიან მოვიზინების მოძალუნებას და დასავლეთ გერმანიის ცხოვრების მილიტარიზმის წინააღმდეგ, დემოკრატიისათვის, სამშვიდობო საგარეო პოლიტიკისათვის. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკასთან ურთიერთობის ნორმალური სახისათვის, ევროპაში მტკიცე მშვიდობისათვის, ეს ბრძოლა ეწყობს ევროპის საერთო ტრენდისათვის მშვიდობისა და ფართო საერთაშორისო თანამშრომლობისადმი იმ სოციალურ-პოლიტიკურ ცვლილებათა ცნობის საფუძველზე, რომლებიც ომისშემდგომ პერიოდში მოხდა. უცეველია, ეს ძალები სულ უფრო მეტ გავლენას მოახდენენ დასავლეთ გერმანიის პოლიტიკაზე.

ამასთანავე გადავხრით უნდა აღვნიშნოთ, რომ ევროპა პასიურად ვერ დაელოდება, თუ როდის შეეცლის გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა თავის სამომსავარობაში ფედერაციული უკრს და დაიწყოს თავისივე ხელთ აღმართული განვითარებულობისა და უნდობლობის ბარბარის დამალა. სოციალისტური ქვეყნები, მთელი პრაგმატიული ძალები აქტიურად იბრძვიან და კვლავაც იბრძვიან უმშრომელისათვის ევროპასა და მთელ მსოფლიოში.

ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილე სახელმწიფოებმა წამოაყენეს მშვიდობისა და მთელი ევროპის თანამშრომლობის ფართო და კონკრეტული პროგრამა, რომელიც ნაყოფიერებულია ბუკარესტის 1966 წლის დეკლარაციაში. ამ პროგრამის განხორციელებისათვის ბრძოლას უცეე მოაქვს თავისი ნაყოფი. ევროპის სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანამშრომლობა მტკიცდება და ფართოვდება.

ევროპასა და მთელ მსოფლიოში ომის საფრთხის შემცირებისათვის, განსაკუთრებით თუ ატომისაღმწიფობის დასავლეთგერმანულ მილიტარიზმს აკომპრ მადს, დიდი მნიშვნელობა შეიძლება ჰქონდეს ატომური იარაღის გაუფრთხილების საერთაშორისო ხელშეკრულების აღდგენა. ასეთი ხელშეკრულების აღდგენის პერსპექტივას, რომელიც აღეკვედა მასობრივი მოსპობის იარაღის შედგენილ გავრცელებას დედამიწაზე და გაავრცელებდა ატომური ომის საფრთხის შემცირების შემდგომ ღონისძიებათა განხორციელებას, ყველა მშვიდობისმოყვარე ხალხი ირწუნება. მაგრამ ეს პერსპექტივა ძლიერ აზრახებს იმპერიალისტური ქვეყნების ყველაზე რეაქციულ, აგრესიულ წრეებს და უწინარეს ყოვლისა დასავლეთგერმანულ მილიტარიზმს, რომლებიც ცდილობენ ხელთ იგდონ ატომური ბომბი, კომუნისტებმა, და საერთოდ ყველა, იმეც ვერაობასა და მთელი ჩვენი პლანეტის მტკიცე მშვიდობით არის დაინტერესებული, არ შეიძლება დასვენებდეს არ გამოიტანოს აქედან.

ევროპის უმშრომელისათვის ბრძოლაში სულ უფრო აქტიურად ებმებიან ბევრი ქვეყნის ხალხთა ფართო მასები. და მათს პირველ რიგში არიან ხალხთა მასების საარსებო ინტერესების მამაცი დამცველები — კომუნისტები. ევროპის კომუნისტური პარტიების თათბირი, რომელიც ამ დღემდე ისინი კარგად ვარსი, განიხილავს ევროპის კონტინენტის მშვიდობისა და უმშრომელისათვის ხალხთა ბრძოლის პრობლემებს, რომლებიც მისიონობით ადამიანს აწუხებს, შეიძლება მტკიცად ითქვას, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია და გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტია, ისევე როგორც სხვა მომემ პარტიები, უცეეე ღონეს იხმარენ, რომ უზრუნველყონ ამ დიდმნიშვნელოვანი თათბირის წარმატება.

სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპების საფუძველზე ევროპაში მშვიდობისა და უმშრომელის განმტკიცების გზაზე სასარგებლო კონსტრუქციული ნაბიჯი შეიძლება იყოს სრულიად ევროპის სახელმწიფოთა ამ პრობლემებისადმი მიღწეული თათბირი. ასეთი თათბირის მოწყვეტას ახლა, როგორც ცნობილია, მოითხოვს აღმოსავლეთ და დასავლეთ ევროპის სრულ უფრო მეტი ქვეყნებს. ამდენ ღონეს თათბირის წარმატებისათვის ძალიან დიდი მნიშვნელობა ექნება ორივე გერმანული სახელმწიფოს — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის თანამშრომლობის ასეთ თათბირში. როგორც სამართლიანად აღნიშნა გუშინ ამხანაგმა ულრიხტმა თავის მოხსენებაში, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის თანამშრომლებთან მონაწილეობა ევროპის უმშრომელის სისტემაში შესაბამისად ევროპის ყველა ხალხთა ინტერესებს. საბჭოთა კავშირი, ისევე როგორც სხვა სოციალისტური ქვეყნები, სასუფილო იზიარებს ამხანაგ ულრიხტისა და თქვენი ყრბობის ამ აზრს.

ევროპაში სტაბილურობისა და მშვიდობის განმტკიცებაში დიდი წვლილი ევროპის სოციალისტური ქვეყნების მეგობრობისა და თანამშრომლობის ხელშეკრულებათა სისტემა. ამასთან დაკავშირებით უნდა აღინიშნოს, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ხელშეკრულებებს, რომლებიც ამას წინათ დაღო გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკამ პოლიეთისა და ჩეხოსლოვაკიასთან. ეს ხელშეკრულებები სოციალისტური თანამშრომლობის, ქვეყნების ერთიანობისა და შეკავშირების შემდგომი განმტკიცების მანქანებია, მოწმობს, თუ რა მდიდარი და მრავალმხრივია ურთიერთობა მათ შორის მშვიდობისა და საერთაშორისო თანამშრომლობის ინტერესებისათვის. სუვერენული სოციალისტური სახელმწიფოთა — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა, რომელიც შედის სოციალისტური ქვეყნების შეკავშირებულ ოჯახში და მათი მძლეობა თავდაცვითი კავშირის — ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილეა, უცეე თავისი არსებობის ფაქტით მოწმობს, რომ ევროპაში ძალთა თანაფარდობა ძირითად შეიცვალა მშვიდობის სასარგებლოდ.

ძვირფასო ამხანაგებო!

გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის შექმნის მომემტკიცებენ ჩვენს პარტიებსა და ქვეყნებს ერთიანებს მქედობა, რომა და განუზღვრლად მხარს მძირს მეგობრობას. ამ მეგობრობამ დაამყარდა ის, რასეც ოცნებდნენ ჩვენი ქვეყნების ხალხთა საუკეთესო შვილები, და ჩვენ დიდად ვაფასებთ ამ საერთო ისტორიულ მონაპოვრს. ჩვენს მეგობრობას საფუძვლად უდევს ჩვენი მარქსისტულ-ლენინური იდეოლოგიისა და ჩვენი ქვეყნების სოციალური წყობილების ერთობა, ჩვენი სახელმწიფოებისა და ხალხების პოლიტიკური და ეკონომიური ინტერესების ერთობა. კომუნისტები გზაზე მათი ისტორიული განვითარების მიზნების ერთიანობა.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკისა და საბჭოთა კავშირის სახელმწიფოთა ურთიერთობა ეყარება სოციალისტური ინტერნაციონალიზმის პრინციპების ურყე საფუძველზე. სსრ კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მეგობრობის, ურთიერთდამხარებისა და თანამშრომლობის ხელშეკრულებას, ვარშავის ხელშეკრულებისადმი ორივე ჩვენი ქვეყნის ურყე ერთგულება. ამყარდა შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენი თანამშრომლობა თვისებრივად ახალ საფუძველზე აღის. ჩვენ სულ უფრო მეტ უზრადლებას ვუთმობთ ასეთ პრობლემებს, როგორც არის ორივე ქვეყნის სახალხო მეურნეობის განვითარების პერსპექტივათა შეთანხმება, სპეციალიზაციისა და საწარმოო კოორდინაციის განვითარება, ესე იგი შრომის სოციალისტური განაწილების საკითხები ხანგრძლივ, მეცნიერულად მოტივირებულ საფუძველზე. რა თქმა უნდა, ჩვენი ორი ქვეყნის თანამშრომლობა მიკავშირება ყველა სოციალისტური ქვეყნის საერთაშორისო თანამშრომლობის იმ საერთო სისტემის შემადგენელ ნაწილად, რომელიც წლითწლით მათი განვითარების სულ უფრო დიდმნიშვნელოვანი ფაქტორი ხდება.

ამხანაგებო! ჩვენ ვცხოვრობთ შესანიშნავ დროში, როცა მთელ მსოფლიოში ფართოდ ხალხებსა და განუზღვრლად იზრდება ხალხთა სოციალური და ეროვნული განთავისუფლების დიდი რევოლუციური პროცესი. იმპერიალისტური გააფთრებით ცდილობენ შეაფერხონ ისტორიის მსვლელობა და მიმართავენ აგნტორებსა და აგრესიას, ცდილობენ იარაღის ძალით ხაზმზნ ხალხთა განმათავისუფლებელი ბრძოლა. იმპერიალიზმის აგრესიული მოქმედება სერიოზულად ათრულებს თანამედროვე საერთაშორისო ვითარებას. ამ პირობებში განსაკუთრებული ძალით ვლენდება იმის საჭიროება, რომ განმტკიცდეს მთელი მსოფლიოს მთელი რევოლუციური პროგრესული ძალების ერთიანობა და უწინარეს ყოვლისა სოციალისტური ქვეყნების ერთიანობა და მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის შეკავშირება.

უცეე ორი წელზე მეტი ხანია მიმდინარეობს აქტიურად იმპერიალისტთა ყმაღერი ომი ვიეტნამელი ხალხის წინააღმდეგ. ისეთისათვის, რომ ქალი მოახრევიზის მამაც ვიეტნამელ პარტიზანებს, შეეცადა მათი მომხარე სახარეთ-აღმოსავლეთი აზიის მთისათვის თვითმფრინავს, ასობით სახმელეთო ნომარულა, წარმოება მათი მომხარე და მთელი ეს სახმელეთო ნომარულა ამოქონიებულია ერთადერთი მიზნით — საშუალება არ მისცენ ვიეტნამელ ხალხს თვითონ გადაწყვიტონ თავისი სამშრომლის ბედი. მაგრამ ვიეტნამის ომის მთელი მსვლელობა ცხადყოფს, რომ ამერიკის შეიარაღებული მტატების მმართველი ვერსიოსდეს ვერ მიაღწევენ ამ მიზანს.

ვიეტნამელი ხალხის სამართლიანი საქმე ვამარჯვენს. მას თანაუგრძობს და მხარს უჭერს მსოფლიოს ყველა პატიოსანი ადამიანი. მას ატყურობდა, მრავლობს, განუზრუნავდა და მძლურად ემართებინა საბჭოთა კავშირი. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა და სხვა სოციალისტური ქვეყნები, ეს დამხარება თავის საქმეს აკეთებს, იგზრდის წინააღმდეგობის ძალას, რასაც ვიეტნამელი ხალხი უწყვეს აგრესიას, და ინტერვენტები ყოველდღე გრძობენ ამას.

ამასთან არ შეიძლება არ ითქვას, რომ ვიეტნამისადმი დამხარება გაცემებით უფრო ეფექტური იქნებოდა, და იმპერიალისტ აგრესორთა აგნტორთა ბეგობა უფრო მაღალ რიგულშობილად, ყველა სოციალისტურ ქვეყნებს, მათ შორის ჩინეთსაც ფართო ერთიანობა რომ გამოეჩინათ და ისე ემოქმედებ მებრძოლი ვიეტნამელი ხალხისადმი დამხარების დადგენასა და პრაქტიკულად განხორციელებაში. მინდა კიდევ ერთხელ განაცხადო ამ ტრბიბუნად, რომ საბჭოთა კავშირი, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და საბჭოთა მთავრობა, თანამედროველად უჭერენ რა მხარს ინტერნაციონალიზმის პრინციპებს, კვლავინდებურად მზად არიან განსაზორობა თვალსაზრისით.

ჩვენ პირბას ვაძლეეთ ჩვენს გერმანულ მეგ

